Dubovské noviny

Nezávislé noviny malokarpatskej obce Dubová pri Modre

Vydáva Konferencia sv. Jána Krstiteľa v Dubovej ako prvé noviny tejto obce v histórii

Ročník VII. ● október - november 2007 ● Nepredajné

4/2007

Milí čitatelia,

to, čo sme pred rokom iba slovne pripomenuli, sa dnes stáva skutočnosťou. Dnes vchádzame do nášho kostola slávnostnejšie ako inokedy. Kostol je pekný a nedávno upraený o inštaláciu kúrenia i doplnenie novej murovanej spovednice.

Hody na Dubovej bývajú spravidla v prvú októbrovú nedeľu. Tohtoročná prvá októbrová nedeľa pripadá na 7. október 2007. Je to zvláštne, pretože je to zároveň dátum, na ktorý pripadá v liturgickom kalendári sviatok našej patrónky Ružencovej Panny Márie a z článku o našom kostole na str. 4 sa tiež dozvedáme, že presne v tento deň pred sto rokmi bol náš kostol posvätený. Vtedy to bol síce pondelok, ale trojnásobná významová zhoda tohto dátumu je až fascinujúca.

100. výročie posvätenia farského kostola je nádherné okrúhle jubileum a pre nás príležitosť prežiť túto slávnosť s duchovným úžitkom.

Veľa pekných a zaujímavých detailov z obdobia stavby a posvätenia nášho kostola si môžete prečítať v príspevku "Kostol Ružencovej Panny Márie v Dubovej" na str. 4.

Nech nás patrónka našej farnosti a nášho kostola, Kráľovná svätého ruženca, žehná a matersky chráni. Nech nám ukazuje vždy cestu.

Prajeme Vám i Vašim hosťom pekné zážitky a duchovné naplnenie.

Redakcia

Mikroregión Červený kameň

Dňa 11. augusta 2007 usporiadal Mikroregión Červený kameň (ďalej len MČK - združenie obcí, ktorého sme členmi) **2. ročník historického festivalu Prechádzky storočiami pálfyovského grófstva** v nádhernom prostredí Kaštieľa v Budmericiach, ktorý je momentálne v správe Literárneho fondu a nie je prístupný verejnosti.

V tomto roku sa obec Dubová prezentovala samozrejme dobrým vínkom (f. Pretzelmayer), sladkými a umelecky vyzdobenými medovníkmi (pani Fedorová), originálnymi dubovskými sciskanicami (Cech roduverných dubovaniek), suchými aranžmánmi a bordúrami (pani Šefčovičová a pani Valentovičová), kultúrnym programom (cimbálovka FS Lipka) a dubovskou kolibou s malým pohostením a propagačnými materiálmi.

V pripravenom kultúrnom programe vystúpili ľudové hudby, spevácke zbory, folklórne súbory z celého mikroregiónu, súčasťou bola aj prezentácia historických kostýmov, vystúpenie Divadla na kolene z Častej a scénka – dožinky v Štefanovej. Bohatý a hodnotný program trval od 13-stej hodiny až do večera a pokračoval veselicou v Poľovníckom areáli v Budmericiach.

Veríme, že podujatie každoročne zaujme viac a viac obyvateľov mikroregiónu, turistov a návštevníkov nášho kraja a tiež samozrejme podnikateľov v oblasti služieb a cestovného ruchu.

Trochu o mikroregióne:

MČK vznikol preto, aby obce, ktoré sú v ňom zlúčené mohli spoločne rozvíjať svoj potenciál najmä v oblasti rozvoja cestovného ruchu, turistiky a nadväzne na to aj zamestnanosti, pracovných a podnikateľských príležitostí, budovania infraštruktúry a zlepšovania životnej úrovne obyvateľov mikroregiónu.

Predstavitelia MČK (starostovia obcí Častá, Píla, Dubová, Doľany, Vištuk, Štefanová, Budmerice, Jablonec a Báhoň) podali v roku 2005 žiadosť o nenávratný finančný príspevok na projekt „Prechádzky storočiami pálfyovského grófstva“, ktorý bol schválený a čerpané prostriedky boli použité na vypracovanie analýzy rozvoja a potenciálu cestovného ruchu, vybudovanie centra mikroregiónu, propagáciu, nadviazanie cezhraničnej spolupráce a usporiadanie prvého ročníka festivalu v roku 2006.

Záujemcovia z radov občanov Dubovej, ktorí by sa chceli zapojiť do spomínaných aktivít, môžu na obecnom úrade dostať v elektronickej podobe zrealizovaný projekt a informovať sa o možnostiach a perspektívach činnosti mikroregiónu.

Jednou z ďalších aktivít bolo aj vypracovanie dokumentácie k odkanalizovaniu obcí mikroregiónu v rôznych alternatívach. Naša obec sa priklonila v minulom období k spolupráci s Bratislavskou vodárenskou spoločnosťou a napojeniu na Malokarpatský kanalizačný zberač do Vrakune.

Prácu mikroregiónu nie je veľmi vidieť, preto organizuje v súlade s realizovaným projektom každoročne festival. Tu prezentuje obec svoje prednosti, atrakcie a pamätihodnosti.

starosta

Boj proti hladu

Poďakovanie

Ďakujeme v mene našich trpiacich bratov a sestier na Haiti všetkým občanom Dubovej, ktorí finančne, organizačne, priamou aktivitou, propagáciou, prípravou medovníkových srdiečok alebo iným spôsobom prispeli na celoslovenskú zbierku s názvom Boj proti hladu.

Ku dňu 1.10.2007 vyniesla zbierka v Dubovej sumu **8020.- Sk**. Peniaze budú po ukončení zbierky 8.10.2007 odovzdané povereným zložkám Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku, ktorý je jedným z organizátorov zbierky.

Nech Pán odmení toto gesto lásky.

František Zajíček

Oznam obecného úradu

Oznamujeme občanom, že od októbra 2007 začne obec v spolupráci so Skládkou odpadu Dubová s.r.o. prevádzkovať **dočasný zberný a separačný dvor** v priestoroch skládky. Obyvatelia s trvalým pobytom v obci tu môžu **bezplatne vyviezť a uložiť do pripravených kontajnerov** podľa pokynov zamestnancov skládky **:**

- papier a plasty *
- sklo*
- železo a iné kovy*
- bielu techniku*
- akumulátorové autobatérie a iné batérie a monočlánky*
- biologický odpad
- pneumatiky*
- drobný stavebný odpad

V praxi to znamená, že občania sem môžu priviezť v rámci prevádzkovej doby a za prítomnosti pracovníkov skládky buď vytriedený odpad a uložiť ho do kontajnerov, alebo si roztriediť odpad priamo na mieste a zvyšok vyviezť na skládku, za čo už zaplatia podľa cenníka.

Separáciu a likvidáciu iných druhov odpadu a nebezpečného odpadu rieši obec zmluvou s firmou Petmas-Ekos s.r.o., ktorá zabezpečí zberným autom dvakrát do roka vývoz :

- chemikálie – farby, postreky, jedy, riedidlá... a obaly od nich
- použité oleje a obaly od olejov
- žiarivky

* za triedenie a odovzdanie týchto odpadov môže obec požiadať o dotáciu z Recyklačného fondu.

Za uloženie všetkých odpadov obec musí zaplatiť (najmä za nebezpečné odpady sú ceny vysoké). Preto žiadame občanov o dôslednú separáciu, aby sme z príspevku za recykláciu mohli pokryť uloženie tých odpadov, za ktoré príspevok nedostaneme.

Malý človek a v ňom ešte menšia ustráchaná dušička. S prázdnym plecniakom sa ocitol uprostred nebotyčných hôr. Za normálnych okolností by ho táto nádherná pano-ráma veľhôr uchvátila a nadchla, ale teraz to bolo inak. Slnko sa už jemne dotýkalo vrcholkov končiarov a chystalo sa ukryť v nočnom príbytku a srdce mladého odvážlivca stále mocnejšie prenikal strach, že nedôjde domov. Teraz si viac ako inokedy uvedomoval aký je malý a drobný uprostred mohutných skál a nebotyčných štítov, v zajatí hôr a obrovských priestorov. Keď sa pozrel okolo seba, zakrútila sa mu hlava a pohľad sa mu uprel do otvoreného priestoru nekonečna...

Sto rokov Božej lásky a starostlivosti...

Áno, takýto je človek stojaci pred majestátnosťou, velebou a vznešenosťou Boha. Nekonečný, všemohúci Boh a pred ním sotva viditeľný, drobný, krehký a smrteľný človek. A práve jeho Boh zahrnul svojou priazňou a dobrotou. Ubytoval ho v krásnej záhrade stvoreného sveta. Strechou mu bola jasná modrá obloha, odevom krásna cudná nahota, sluhom celá príroda. Všade plno ovocia, kvetov, plno hrejivého slnka, ale i osviežujúcich tieňov. Dvaja prví ľudia obklopení živými tvormi, štvornožcami, vtákmi i plazmi, ktoré im slúžili a potešovali ich. Ale potom sa brána raja zavrela a tam kdesi pred bránou raja človeku vyhŕkli z očú prvé slzy a z úst sa mu vydrali prvé bolestné náreky. Boh ho poľutoval a pripravil mu nový raj. A rajské dobrá, ktoré niekedy mal, ale ich stratil, mu nahradil nádejou, že ich môže opäť mať a v ešte väčšej miere v Nebeskom raji...

Boh sa ale nezmenil, nestratil nič zo svojej veľkosti, vznešenosti, nádhery i svätosti, ale ani zo svojej lásky voči človeku. To bol človek, ktorý sa dal oklamať a všetko razom pokazil a potom si začal stavať domy a na domoch strechy a okolo domu ploty a tam kdesi vo vnútri domu sa mu zdalo, že je v bezpečí... V bezpečí pred ľudskou zlobou i pred Božím pohľadom. Ale keď príde vietor od mora a odnesie strechu, alebo sa zatrasie zem a zváľa múry, keď človeka prekvapí búrka choroby, slabosti a nemohúcnosti, človek sa vtedy opäť ocitá v tej pravej skutočnosti, pred tvárou Božej velebnosti, všemohúcnosti i spravodlivosti a začne sa báť. Chce sa ukryť, chce zakryť nahotu svojej bezmocnosti. Ale kde sa ukryť pred Božou tvárou? A Boh mu vychádza v ústrety, hľadá ho a pýta sa: „Kde si človek?“ Bolo by to smiešne, keby to nebolo tak tragické: drobný, krehký, smrteľný človek utekajúci a skrývajúci sa pred dobrým Bohom Otcom, ktorý aj tak všetko vidí a vie. Nuž, človek je už taký, správa sa po ľudsky ale Boh v každom prípade zostáva ten istý: nekonečne dobrý, ale i nekonečne spravodlivý... A aby nemusel trestať svoje deti, urobí to tak, že jeho Syn Ježiš Kristus zoberie na seba všetky naše viny a na kríži zadosťučiní spravodlivosti.

A aby sme mali istotu o jeho priazni a o jeho láske, postaví si aj On pozemský dom, ale iný ako si staviame my, aby sme sa zavreli pred svetom. Jeho dom je otvorený pre všetkých. „Poďte ku mne všetci!“ – volá. „Vstúpte do tône mojej lásky! Nebojte sa, poďte! Môj dom je otvorený pre všetkých, lebo všetkých chcem zahrnúť svojou láskou!“

Vysoká klenba chrámu sa chce dotknúť neba a človeku dopriať pohľad do nekonečna, nekonečna Božej lásky i milosrdenstva. Pod klenbou v strede kríž, pod krížom oltár, na oltári dary, nad darmi sklonený kňaz Boha najvyššieho, ktorý do znásobeného ticha šepká Kristove slová: „Toto je moje telo... Toto je kalich mojej krvi, novej a večnej zmluvy...“ Až potiaľto ide Boh vo svojom milosrdenstve. Na oltári sa sprítomňuje obeta Jeho Syna Ježiša Krista a Božia láska sa rozlieva na nás všetkých a napĺňajú sa slová: „Z jeho vnútra, z jeho srdca potečú prúdy živej vody.“ Prúdy živej vody - tej životodarnej lásky, ktorá nás v krste oživuje a dáva nám nový život, život Božích detí. Tej ozdravujúcej lásky, ktorá nás pri svätej spovedi zbavuje všetkej choroby a nečistoty a vracia nám opäť krásu nevinnosti a zdravie duše. Tej posilňujúcej lásky, aby zotrvali vo viere a vydávali svedectvo o novom a večnom živote. Tej pomáhajúcej lásky, ktorá kresťanským manželom dáva silu nadprirodzenej, odpúšťajúcej a všetko prekonávajúcej lásky, plodiacej nové životy. Tej lásky, ktorá dáva nevšednú radosť a krásu ľudskému životu. A tak ku tomuto prameňu Božej lásky prichádzajú muži i ženy, mladí i starí, zdraví i chorí, silní i slabí, veľmi hriešni i menej hriešni, s túžbou po šťastí, po láske, s túžbou po odpustení a požehnaní, s modlitbou za seba i za druhých, s chválou, vďakou, prosbou i odprosením... A Boh je stále tu s tvárou neustále pozorne sklonenou nad človekom a s rukami otcovsky vystretými, aby svoje deti obdarúval i bral do svojho náručia.

V našej obci, v Dubovej, sú dvere Božieho domu už sto rokov otvorené. Sto rokov nás Boh obdarúva a zahŕňa svojou láskou a milosrdenstvom. Sto rokov nám dokazuje, že nás má rád a záleží mu na nás. Sto rokov jeho mimoriadnej lásky, vernosti a starostlivosti o nás... Spievajme mu teda na chválu a oslavujme ho, lebo je dobrý a jeho milosrdenstvo je nekonečné.

ThDr. Mário Orbán, farár

Lucia Moravčíková

Odpustiť

Čo znamená odpustiť?
Vari zabudnúť, nič nezmeniť?
Alebo skôr
pokúsiť sa udobriť.

Kto nevedel odpustiť
ani raz jediný,
tomu ostanú len samé ruiny.

Ruiny, cez ktoré
nikoho nevidí,
nevníma ho, nechápe, závidí.

Závidí a nevie pochopiť,
prečo si pomôcť, odpustiť.

Nechápe, že to,
čo sa medzi nami stratilo
aj keď nás to ranilo,
môže sa odpustením
vrátiť späť, vždy platilo.

Platilo to vždy
a vždy to platiť bude,
ako keď si na cudzom ľade
zle skočíš a praskne sa.
No potom ťa vytiahne
a povie "stalo sa."

Ku šťastiu stačia jedno dve
slová,
ktoré nás opäť
na nohy postavia.

A predsa ich počuť menej stále,
málo odvahy, lásky máme.

Milí čitatelia, venujme teraz pozornosť nášmu kostolu, ktorý sa v týchto dňoch dožíva významného jubilea 100 rokov od jeho posvätenia. Storočné sú aj lavice v kostole a lipy okolo kostola. Priami účastníci jeho stavby nás už predišli do večnosti, preto nebolo jednoduché zozbierať materiály, ktoré by vypovedali za nich. V nasledujúcom príspevku Vám ponúkame vzácne informácie o stavbe, posvätení a premenách nášho chrámu ako ich pre nás z obecnej kroniky a z výpovedí niekoľkých z Vás spracovala pani Mária Polčicová.

Kostol Ružencovej Panny Márie v Dubovej

Základný kameň na stavbu kostola položil a posvätil Dr. Pavol Jantauš, ktorý pôsobil v našej obci od 1.1.1899 do 15.3.1906. Plány a prípravu na stavbu kostola zabezpečil Dr. Pavol Jantauš a v roku 1903 sa začal kostol stavať.

Do základu pod vežou je vložená fľaša s dokumentom, ktorý pravdepodobne obsahuje mená vtedajších panovníkov. Vo fľaši sú tiež vtedajšie platidlá.

Kostol stavali majstri z Budapešti. Materiál – tehly sa vozili z Pezinka a zo Senca. Tam boli v tom čase už tehelne. Vozilo sa na vozoch a so záprahmi, kto aký mal.

Na stavbe sa podieľali všetci, vtedy žijúci dospelí a dospievajúci občania. Bola to povinnosť. Finančné prostriedky na stavbu kostola boli od osvieteného grófa Jána Pálffyho, od Trnavskej diecézy, zo zbierok po okolitých dedinách a z milodarov veriacich. Zbierky v okolitých dedinách mohli robiť iba ľudia, ktorí mali osvedčenie vydané županom. Takéto potvrdenie vieme, že mal Ján Koník, Štefan Koník a Frolian Koník z Dubovej. Určite ich však bolo viacej, lebo vieme, že vyberať chodili v dvojiciach.

Dňa 13. marca 1906 Dr. Pavol Jantauš odchádza z farnosti Dubová do Trnavskej diecézy, kde bol neskôr vysvätený za biskupa.

15. marca 1906 prišiel do obce kňaz Rudolf Smutný, ktorý v našej farnosti pôsobil do konca roku 1910. Kňaz Rudolf Smutný sa postaral o dostavbu kostola v Dubovej a v nedeľu 7. októbra 1907 kostol zasvätil Ružencovej Panne Márii. Vysviacky kostola sa zúčastnil aj Dr. Pavol Jantauš, ktorý sa vždy k Dubovej hlásil a bol nápomocný jej obyvateľom.

Vysvätenie kostola bola veľká obecná slávnosť, ktorej sa zúčastnili kňazi a ľudia z celého okolia.

Kostol je postavený v neogotickom až modernom štýle. Neogotickému slohu nezodpovedá vo veľa atribútoch. Vstup do kostola je cez úzku chodbu (žebračinu) do hlavnej lode. V zadnej časti sú dva piliere upevňujúce chór (chórus), kde je umiestnený organ. Hlavná loď od apsidy (časti, kde je obetný stôl) je oddelená veľkou klenbou, na ktorej po každej strane bol malý oltár a dvoma schodmi. Teda apsida je mierne vyvýšená a tu bol umiestnený hlavný oltár s obrazom Ružencovej Panny Márie. Z apsidy je vchod do malej miestnosti sakristie. Kazateľnica bola od vchodu po ľavej strane pred malým oltárom.

Nový kostol bol vymaľovaný na bledozeleno ako základ a na tom zelenohnedé obdĺžniky a stuhy. Pod chórusom na strope bolo napísané „Pochválený buď Ježiš Kristus“.

Na klenbe oddeľujúcej hlavnú loď od apsidy bola v strede namaľovaná sviatosť oltárna, po ľavej strane svätý Alojz a po pravej strane anjel. Obaja kľačali. Nad týmto bol nápis „Ježišu môj Bože – milujem Ťa nadovšetko."

Apsida bola vymaľovaná na modro so zlatými hviezdami. V strope na niektorom vetráku bolo namaľované Božie oko.

Pri pilieroch po chórusom boli drevené podstavce. Na jednom bola socha svätého Antona s pokladničkou pre chudobných a oproti socha svätého Františka Xaverského. Kostol ďalej vlastní sochy: Božské srdce, Ježiš pastier duší - táto socha je z kazateľnice, Sedembolestná Panna Mária, svätá Alžbeta, svätá Anna s Máriou, svätý Jozef, svätý Florián, svätá Terezka, Panna Mária Lurdská.

V roku 1927 sa na vežu dával zvon, na ktorom je vyryté meno Leonard Fandel. Tento nápis tam je asi preto, že bol richtárom. Zvon sa kúpil z milodarov veriacich. Toto bola v obci veľká slávnosť, zvon ovenčený chvojím a do veže ho ťahali na lanách.

Krížová cesta v kostole je drevorezba. Do kostola ju darovali americkí Slováci prostredníctvom Štefana Glozneka, rodáka z Dubovej. Vyrobená bola vo Viedni a rezbári ju osobne na Dubovú priviezli. Bolo to asi v roku 1934.

V roku 1907 boli okolo kostola vysadené lipy, z ktorých niektoré rastú až dodnes. Hodiny na veži sú asi od novostavby, boli zakúpené z milodarov veriacich. Lavice v kostole sú tiež od roku 1907.

Za pôsobenia kňaza Viliama Hoťku bola zakúpená krstiteľnica so sochou svätého Jána Krstiteľa, ktorá slúži dodnes a oddelila sa apsida od lode kostola železnou cifrovanou stenou vysokou asi 70 cm, ktorá bola v roku 1971 odstránená. Táto kovová stena bola zakúpená z výťažku ochotnického divadla, ktoré viedla pani Štefánia Fandlová.

Cez druhú svetovú vojnu bol kostol dostrieľaný. V roku 1948 murári, ktorí dokončovali novú školu, odstránili maltu na múroch kostola a omietli kostol brizolitom.

V roku 1954 bola opravená veža, ktorá bola znížená o 1,5 metra a vymenil sa kríž. Opravu prevádzali majstri z blízkej Častej, vedúcim bol Štefan Švarc.

V roku 1957 bol kostol vymaľovaný obrazmi, ktoré sú tam dodnes. V roku 1960 boli na kostole vymenené okná za farebné mozaikové, ktoré navrhla akademická maliarka pani Edita Ambrušová. Vyrobené boli v Sklárskych umeleckých ateliéroch v Novom Bore. V roku 1969 bola ku kostolu pristavená miestnosť, terajšia sakristia. V auguste 1969 boli zvony v kostole napojené na elektrinu.

V rokoch 1971 až 1972 bol v kostole postavený terajší oltár a obetný stôl sa otočil smerom k veriacim. Vybudovala sa ohrada okolo kostola. V júli 1972 bola opravená strecha kostola a dorobená zadná vežička.

Začiatkom augusta 1982 boli na kostole urobené ešte jedny okná. V roku 1983 bola urobená nová dlažba a elektrické kúrenie. V roku 1990 bol kostol ozvučený novou aparatúrou a v apríli sa začala oprava veže a strechy kostola.

V roku 1994 bola okolo kostola urobená dlažba a boli opravené schody.

V roku 1997 sa robila kompletná rekonštrukcia kostola. Po okná sa odstránila vonkajšia omietka. Bola urobená nová a kostol bol natretý na žlto, upravené bolo priečelie kostola, kostol bol vymaľovaný.

V roku 2007 bola v kostole postavená nová spovednica.

Údaje na napísanie toho článku boli použité z kroniky obce Dubová a z pamäti pani Ireny Rehušovej, pani Terézie Polčicovej rod. Koníkovej, pani Terézie Jakubcovej, pani Márie Valentovičovej.

Zapísala v septembri 2007
Mária Polčicová rod.
Valentovičová

Prítomnosť je prítomná iba vďaka svojej minulosti.

(P. Volek)

Takto vyzerá náš kostol z výšky
(záber z lietadla - poskytol starosta obce)

F. Z.

Pieseň líp

Koľko stromov v hore pod Kuklou sa skrýva,
koľko ľudí dobrých v malých domkoch býva!
Božej lásky veľkej svedkovia sme nemí
keď dnes samo nebo skláňa sa až k zemi.

Matka žehnaj tento malý kúsok zeme,
tu sme doma len, tu žijeme a mrieme.
Žehnaj vinohrady, polia, žehnaj role
v našej obci krásnej ľudí dobrej vôle.

Ty si prišla ku nám, kráľovná, až z neba
dnes sa pomodlíme ruženec pre Teba.
Patria k sebe ako dáki zaľúbenci
malý krížik, drobné zrnká na ruženci.

Žehnaj duše našich drahých, naša pani,
tam na cintoríne čo sú pochovaní.
Do večnosti prehovor k nim hlasom krásnym,
že raz prídeme a pridáme sa zas k nim.

Zdravas Mária, vzdávame Ti chválu,
prijmi ešte túto pieseň celkom malú:
pieseň stromov, čo v hrubých kmeňoch drieme
Ty ju môžeš počuť, hoc sú celkom nemé.

Žehnaj kostol, Boží stánok Tvojho Syna,
jeho veža k nebu hrdo sa vypína
hrubé múry, okná, záhrada pri chráme
a storočné lipy tri ho objímame.

Či je zima, mráz, či slnko na nás páli,
ani jedna z nás sa od chrámu nevzdiali.
Nikdy nezmeškáme žiadnu omšu svätú,
len my sme tu stále, len my stále sme tu.

Raz však príde deň, keď naše kmene zoschnú
vtedy prídu sem a spília nás či zotnú.
Potom spomeňte si, že sme tu vždy stáli,
tento kostol taký krásny objímali.

Milí čitatelia, spolu s týmto výtlačkom dostávate do rúk aj darčekové CD, ktoré pre Vás pripravila Konferencia sv. Jána Krstiteľa pri príležitosti 100. výročia posvätenia kostola Ružencovej Panny Márie v Dubovej.

Darčekové CD

CD obsahuje dve piesne, ktoré boli skomponované konkrétne o našej Dubovej. Pieseň **Na Dubovej je tak milo** vznikla okolo roku 1950, zložili ju bratia Saleziáni na dubovské hody - cítili sa tu tak dobre, že v priebehu dňa zložili o Dubovej túto pieseň a večer ju Dubovanom aj zaspievali. Text piesne i notový záznam sme už uverejnili v Dubovských novinách č. 4/2003. Pieseň na CD naspievali predovšetkým speváci, ktorí skrášľujú ťažké chvíle pri rozlúčkach s našimi drahými na cintoríne a ktorí prijali ľudový názov Skupina Cinter.

Pieseň o Dubovej sa zrodila spolu s Dubovskými novinami na hody v roku 2001. Vtedy prvýkrát odznela na verejnosti v kostole počas svätých omší. V úvodnom výtlačku Dubovských novín, teda v čísle 1/2001 sme uverejnili jej text. Autorom hudby i textu je František Zajíček. Pieseň si môžete vypočuť v podaní kresťanskej speváckej skupiny Credo.

Myšlienka vyrobiť takýto darček vznikla iba nedávno a je naším malým vkladom do atmosféry udalosti, ktorá sa znovu zopakuje až o sto rokov. Prijmite ho, prosím, s láskou, lebo s láskou sme ho pre Vás pripravovali. Prijmite ho aj s nedostatkami, ktoré určite má, verme že v prijateľnej miere.

Ďakujeme obidvom speváckym zoskupeniam za nácvik a nahrávku a tiež za ochotu k takejto spolupráci. Ďakujeme za pomoc a spoluprácu Marošovi Kučerovi, Rudovi Zajíčkovi, Danovi Kišovi a všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli. Ďakujeme subjektom, ktoré finančne prispeli na pokrytie našich nákladov: Komunitnej nadácii REVIA Pezinok, obci Dubová, Konferencii sv. Jána Krstiteľa v Dubovej.

Pokiaľ sa nám stalo, že sme z nevedomosti neuložili na CD nejakú ďalšiu pieseň, ktorá by tam svojou povahou mala byť, ospravedlňujeme sa.

František Zajíček

Dr. Pavol Jantausch

V jedno pekné nedeľné ráno koncom júna 2007 mi zazvonil telefón. Volala mi sestra Siarda z kláštora premonštratiek vo Vrbovom. Poznáme sa už dlho a dobre mi padlo jej pozvanie do kláštora na spomienkovú slávnosť venovanú rodákovi z Vrbového, kňazovi, biskupovi ThDr. Pavlovi Jantauschovi z príležitosti 60. výročia jeho úmrtia.

Rád som sa akcie zúčastnil a bol som bohatší o silný zážitok zo slávnostnej svätej omše, spoločného obeda a následne pekne pripraveného programu, spomienkovej prezentácie života tejto významnej osobnosti cirkevných dejín. Telo Pavla Jantauscha je uložené v kláštornej kaplnke vo Vrbovom a tamojšie sestry kongregácie sv. Norberta (premonštrátky) už robia prvé kroky v príprave materiálov k procesu jeho blahorečenia.

Keďže Pavol Jantausch patrí aj do histórie našej dubovskej farnosti, pretože tu pôsobil celých sedem rokov a bol to práve on, kto stojí za stavbou nášho jubilujúceho kostola takmer v celom jej rozsahu, navrhol som sestričkám vo Vrbovom i prednášajúcemu kňazovi urobiť podobnú prezentáciu aj u nás na Dubovej. Bolo výhodné využiť na túto príležitosť zozbieraný a z veľkej časti iba zapožičaný materiál, preto bolo treba konať rýchlo. A podarilo sa. Už o týždeň sme v našom dubovskom kostole privítali sestričky Siardu a Akvinu spolu s novickou Katarínou a mladého kňaza, cirkevného historika HELic. Dušana Kolenčíka, ktorý nám zvučným hlasom priblížil život a osobnosť ThDr. Pavla Jantauscha, ktorý u nás pôsobil pred sto rokmi.

Po prednáške sme si mohli pozrieť malú výstavku starých fotografií a predmetov, ktoré biskup kedysi používal, ako aj kníh, ktoré vzišli z jeho ruky. Tí, čo mohli a našli si čas zúčastniť sa tejto akcie, so záujmom sledovali každé slovo a po prednáške spontánne voľne s našimi hosťami diskutovali. Pekne spomienky ostali na obidvoch stranách.

Pre tých, ktorí sa akcie nemohli zúčastniť i pre tých, ktorí si vypočuté fakty radi pripomenú, predkladám teraz ucelený materiál o biskupovi Pavlovi Jantauschovi ako ho pripravil náš prednášajúci, HELic. Dušan Kolenčík. Nech nás silný príklad bývalého dubovského farára Pavla Jantauscha obohatí, povzbudí a posilní na ceste do neba. ***František Zajíček***

Príkladný pastier jemu zverených ovečiek

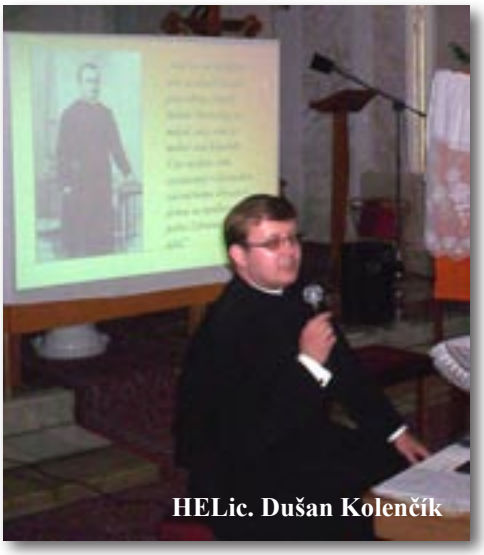
HELic. Dušan Kolenčík

Pavol Jantausch sa narodil 27. júna 1870 v chudobnej rodine vrbovského remeselníka. Už od malička bolo badať, že toto dieťa má nadanie, ktoré treba podporiť a tak mu bolo dopriate študovať na gymnáziu v Trnave, Bratislave a Ostrihome. Po maturite, ktorú absolvoval 15. júna 1889 v Trnave, začal študovať teológiu na Pázmaneu vo Viedni. Keďže bol Pavol, ako sme na začiatku spomenuli, veľmi nadaný, svoje teologické štúdiá nemohol ukončiť inak ako doktorátom. Za kňaza bol vysvätený dvadsaťtriročný, 21. septembra 1893.

Ako kaplán pôsobil v Topoľčanoch, Smoleniciach, Bojnej a v Bratislave – Blumentáli. Pretože veľmi miloval svoj národ a nebol mu ľahostajný v časoch blížiaceho sa rozpadu Rakúsko-Uhorskej monarchie jeho osud, začal sa počas kaplánskej služby angažovať i vo verejnom živote. Po vzniku novej Československej republiky pomáhal v obciach zakladať slovenské národné rady a pokračoval v obrane práv Slovákov angažovaním sa v Slovenskej ľudovej strane. Stal sa aj jej okresným predsedom v Topoľčanoch. Je známa aj jeho pomoc politicky a rasovo prenasledovaným občanom v období Slovenského štátu.

Na prvé farárske miesto sa dostal v roku 1899 do **Dubovej pri Modre**, odkiaľ odišiel po siedmich rokoch do Ludaníc. Na tomto mieste už zotrval až do vymenovania pápežom Piom XI. za apoštolského administrátora slovenskej časti Ostrihomského arcibiskupstva. Bratislavský kanonik Karol Körper na toto menovanie spomína: *Vtedy sa pripravovala veľká púť na eucharistický kongres do Ríma. Samozrejme, túžil som tam ísť i napriek všetkej pracovnej zaťaženosti. Od tajomníka trnavského vikariátu Dr. Halásza som dostal pokyn, aby som na tejto púti sprevádzal Dr. Pavla*

Jantauscha, ludanického farára, ktorému v Ríme odovzdali menovací dekrét za apoštolského administrátora do Trnavy. Radostnú udalosť som hneď telefonoval do Bratislavy, veď týmto sa územie ostrihomskej diecézy na Slovensku osamostatnilo. (Körper Zrínsky Karol, Môj život, LUČ, Bratislava, s. 107-108)

Akonáhle bol Pavol Jantausch 29. mája 1922 vymenovaný na čelo novovzniknutej Trnavskej apoštolskej administratúry, prestal sa politicky angažovať. Ale svoju lásku k národu prejavoval aj naďalej podporou tentoraz náboženských organizácií. Stal sa, napríklad, zakladajúcim členom Spolku sv. Vojtecha, či predsedom podporného Spolku Kolégia sv. Svorada v rokoch 1922-1932. Veľmi sa angažoval za to, aby mali mladí slovenskí muži miesto,

V rozhovore so sr. Siardou

kde by mohli študovať teológiu a formovať sa pre kňazskú službu, keďže doteraz museli byť vysielaní iba na teologické fakulty na území Rakúsko-Uhorska, Talianska alebo Nemecka. Úsilie nového administrátora bolo okorenené úspechom, ako o tom píše aj Karol Körper vo svojich pamätiach: *Dr. Jantausch sa v lete zariaďoval v Trnave. Na jeseň sa tam mal otvoriť seminár s teologickou fakultou.* (Körper Zrínsky Karol, Môj život, LUČ, Bratislava, s. 108) Ale nezostalo iba pri tom. O tri roky po menovaní za apoštolského administrátora bol v Trnave 14. júna 1925 konsekrovaný za biskupa ako titulárny biskup prienenský. V tomto úrade ešte viac hľadal možnosť ako doriešiť otázku intelektuálnej formácie kňazov. Stre-dobodom jeho záujmu sa tak stala Bratislava. *V decembri 1934 poslal žiadosť Posvätnej kongregácii pre semináre a univerzity a uviedol, že podľa uznesenia ministerskej rady o rokovaní so Svätou Stolicou vláda je ochotná aktivizovať fakultu podľa zákona č. 441/1919 v rámci Univerzity Komenského v Bratislave.* (Judák V., S obrazom Krista Učiteľa, in Katolícke noviny č. 46/2001, 18. novembra 2001) Odpoveďou Posvätnej kongregácie bol

Z výstavky predmetov

dekrét o kánonickom erigovaní novej fakulty v Bratislave. Teraz už nič nebránilo Ministerstvu školstva ČSR, aby vládnym nariadením povolilo splniť medzi inými i Jantauschov sen. V roku 1936 bol premiestnený trnavský veľký seminár do Bratislavy a pridružený k novej bohosloveckej fakulte. Prvý študijný rok bol otvorený na deň sv. Karola Boromejského 4. novembra 1936. Svätú omšu v Dóme sv. Martina v Bratislave celebroval biskup Jantausch, prvý veľký kancelár fakulty. (Judák V., S obrazom Krista Učiteľa, in Katolícke noviny č. 46/2001, 18. novembra 2001)

Zaujímavé boli aj jeho ostatné aktivity, napríklad okolo stavby kláštora vo Vrbovom. *Biskupovi Jantauschovi viedli domácnosť sestričky z kongregácie sv. Norberta, ktoré mali ústredie na Kopečku pri Olomouci. Vo svojom rodisku staval pre ne kláštor a mala v ňom byť aj škola pre dievčatá.* (Körper Zrínsky Karol, Môj život, LUČ, Bratislava, s. 126) Kláštornú kaplnku premonštrátiek požehnal v roku 1932, o pár rokov neskôr i susediacu školu. Ďalšou jeho aktivitou bola i publikačná činnosť hlavne v slovenskej katolíckej tlači. Veľkými finančnými čiastkami podporoval výstavbu viacerých cirkevných škôl, či misie. V roku 1938 zriadil i Rímskokatolícke biskupské gymnázium v Trnave.

Zaujímal sa o život svojich veriacich na území administratúry, cestoval a navštevoval farnosti. Nezabudnuteľné je i jeho horlivé zasadzovanie sa za majetkové vyrovnanie predovšetkým s ostrihomskou arcidiecézou, čo sa mu však nepodarilo uskutočniť podľa jeho predstáv.

O príkladnom plnení si pastierskeho úradu jemu zverených ovečiek svedčí i fakt, že Trnavskú apoštolskú administratúru viedol až do svojej smrti 29. júna 1947. Pochovali ho v jeho rodisku, vo Vrbovom.

HELic. Dušan Kolenčík

Turistická rozhľadňa Kukla zrekonštruovaná

Cyrilometodskú slávnosť

sme tento rok usporiadali trochu netradične. Prvá časť osláv sa niesla v duchu turistiky – výstupom na Kuklu, kde sa stretlo veľa priateľov turistiky a priateľov Dubovej.

Na zrekonštruovanú turistickú rozhľadňu sme vyvesili slo-venskú zástavu, o cca 12.15 hod starosta privítal prítomných, „pokrstil" rozhľadňu šampanským, poďakoval všetkým, ktorí sa o rekonštrukciu zaslúžili a požiadal pána Žofčíka, aby slávnostne prestrihol pásku – čím uviedol do prevádzky zrekonštruovanú turistickú rozhľadňu Kukla.

Druhá časť osláv sa odohrávala v spoločenskej sále v športovom areáli na Dubovej od 16.00 hod. Prekrásnu hudobnú kulisu nám urobila počas celého podujatia dychová hudba Doľančanka pod vedením pána Jozefa Zajíčka.

Program otvorila kresťanská spevácka skupina CREDO pásmom hovoreného slova a piesní predovšetkým s cyrilometodskou tematikou.

Starosta obce Ľudovít Ružička

Pri tejto príležitosti sme si pripomenuli 720. výročie od prvej písomnej zmienky o obci v príhovore starostu obce.

Starosta obce potom slávnostne odovzdal „Cenu starostu obce" – plaketu, ako poďakovanie za zrekonštruovanie rozhľadne pánom: Silvestrovi Žofčíkovi, Róbertovi Peškovi, Vladimírovi Saskovi a Valentovi Gloznekovi (prevzal syn) a tiež „Ďakovné listy", ktoré dostali: Klub slovenských turistov Častá a Modra, Obec Častá (prevzali zástupcovia) a páni Igor Vranko, Ján Geršič, Milan Ružek, Marián Grellneth, František Čižmárik, Viliam Zachar st., Viktor Valentovič, Jaroslav Veselský a Alojz Tomašovič.

Všetkým týmto a určite aj iným, ktorí sa podieľali väčšou či menšou mierou na rekonštrukcii patrí naša vďaka za skrášlenie jedného kúta našej obce, kam budeme o to radšej a častejšie chodiť.

Slávnosti sa zúčastnil aj zástupca Krajskej organizácie SNS pán Jozef Štolc, starosta obce Častá pán Stanislav Jablonovský s manželkou a členovia turistických oddielov z Modry a Častej.

Záverom podujatia bolo pohostenie – výborný guláš, ktorý nám navarili na Fúgelke a podávali ho „roduverné dubovanky", no a tradične trochu vínka od sponzora pána Pretzelmayera.

Ďakujeme za zorganizovanie pekného podujatia.

-rrr-

Prestrihnutie pásky

Kresťanská spevácka skupina Credo

Dychová hudba Doľančanka

Po prevzatí Ceny starostu obce a ďakovných listov

Rozlúčka s prázdninami

Pripomienka zosnulých
október - november 2007

100 rokov:

??? + 9.10.1907
syn Michala a Rozálie rod. Kosecovej ()
Augustín Polčic + 27.10.1907
syn Matiasa a Evy rod. Špotákovej (14 r.)
Jozef Rejkovič + 20.11.1907
(64 r.)

90 rokov:

Michal Gavorník + 4.10.1917
vdovec po Márii rod. Cíferskej (97 r.)
Jozef Valentovič + 27.11.1917
vdovec po Kataríne rod. Horváthovej (78 r.)

80 rokov:

Mária Polčicová + 10.11.1927
vdova po Štefanovi, rod. Kloknerová (72 r.)

70 rokov:

Terézia Lukačovičová + 20.10.1937
dcéra Martina a Serafíny rod. Šlachtovej (11 r.)
Virgil Valentovič + 24.10.1937
syn Ambróza a Apolónie rod. Polčicovej (9 dní)
Vendelín Moravčík + 11.11.1937
manžel Anny rod. Hrozanovej (58 r.)
Viktor Koník + 30.11.1937
syn Ferdinanda a Štefánie rod. Minárikovej (13 mes.)

60 rokov:

Mikuláš Weber + 2.10.1947
manžel Márie rod. Tandlmayerovej (68 r.)
Štefan Polčic + 8.10.1947
manžel Terézie rod. Gavorníkovej (67 r.)
Gašpar Sklenár + 25.10.1947
manžel Vilmy rod. Hrdlovičovej (25 r.)
Ľudovít Pokojný + 11.11.1947
syn Alojza a Terézie rod. Švorcovej (1 r.)
Emil Koník + 22.11.1947
syn Vojtecha a Anny rod. Tučnovičovej (9 mes.)

Gašpar Sklenár

40 rokov:

Martin Lukačovič + 19.10.1967
manžel Serafíny rod. Šlachtovej (72 r.)

30 rokov:

Anastázia Polakovičová + 20.10.1977
vdova po Františkovi, rod. Danišová (65 r.)
Jozef Palkovič + 22.11.1977
manžel Júlie rod. Moravčíkovej (65 r.)
Anna Biličová + 28.11.1977
vdova po Jozefovi, rod. Jakubcová (74 r.)

20 rokov:

Magdaléna Hrnčárová + 1.10.1987
manželka Štefana rod. Gavorníková (80 r.)
Jozefína Haverlová + 14.10.1987
manželka Jozefa rod. Krchnáková (57 r.)
Mária Polčicová + 23.10.1987
manželka Ernesta rod. Šidlíková (57 r.)

Magdaléna Hrnčárová

10 rokov:

Uršula Nemcová + 5.10.1997
vdova po Jozefovi, rod. Polčicová (83 r.)
Cecília Jakubcová + 17.11.1997
vdova po Ervínovi, rod. Moravčíková (67 r.)
Marta Kosecová + 25.11.1997
vdova po Jozefovi, rod. Polčicová (86 r.)

Uršuľa Nemcová

Cecília Jakubcová

Marta Kosecová

Verím, že môj Vykupiteľ žije...

Spomíname

Dňa 20. októbra 2007 si pripomenieme 17. výročie úmrtia pána **Alojza Lukačoviča**.

Nech je Pán k nemu milostivý a nech ho vovedie do večnej radosti.

Smrť je veľká úprimnosť.
(P. Strauss)

Ďakujem

všetkým známym, ktorí na poslednej ceste odprevadili moju milovanú a vernú manželku **Martušku Polčicovú rod. Maňovú** a svojou účasťou, kvetinami zmiernili môj ťažký bôľ.

Zachovajte jej prosím navždy krásnu spomienku!

Ing. Ľubomír Polčic, syn
Vincent Polčic, manžel

**Smrť bude zničená
a nastane nepominuteľné blaho,
prestane všetka úzkosť
a začne sa slastná blaženosť v milovanom,
ušľachtilom spoločenstve.**

(Tomáš Kempenský)

Blahoželáme

Dňa 11. septembra 2007 sa naša mama, babka a svokra **Mária Ružičková** dožíva 75 rokov.

Deň Tvojho sviatku, mama najdrahšia,
radosti veľa vždy nám prináša.
S láskou a úctou prichádzame
poďakovať sa našej mame
za všetku lásku, všetky obete...
Niet veru lepšej mamy na svete!
Veď každá chvíľka v Tvojom náručí
na dlhý čas nám šťastie zaručí.

Veľa, veľa zdravia jej prajú dcéra Anežka s rodinou, syn Jozef s rodinou a syn Rudolf s manželkou.

Životné jubileum

Dňa 27. novembra 2007 sa dožíva 60. narodenín **Agnesa Heldová**.

Čože Ti dobré želať k sviatku,
čože Ti dáme na pamiatku?
Vždy veselá buď - vždy buď fit
a bude Ti dobre žiť.

Všetko najlepšie, veľa zdravia, šťastia, radosti, lásky a porozumenia Ti pri príležitosti Tvojich krásnych 60. narodenín zo srdca želajú dcéra a synovia s rodinami a všetci Tvoji príbuzní a známi.

Naši jubilanti
júl - september 2007

90 rokov:

Anna Lukačovičová (* 26.11.1917)

80 rokov:

Antónia Palkovičová (* 11.11.1927)
Ľudovít Matovič (* 14.11.1927)

60 rokov:

Anna Schwarzová (* 6.10.1947)
Agnesa Heldová (* 27.11.1947)

Jubilantom srdečne blahoželáme. Vyprosujeme im všetky dary neba a veľa duchovného i telesného zdravia.

Muž a žena sú dve noty, bez ktorých struny ľudskej duše nevydajú správny a plný akord.

(G. Mazzini)

Poďakovanie darcom

ktorí v predchádzajúcom období finančne podporili tvorbu a distribúciu Dubovských novín:

Anton Suchovský, Alojzia Lukačovičová, rodina Augustína Jakubca, rodina Pudmarčíkova a Gašparovičova, Mária Jakubcová, Terézia Polčicová, Vilma Tarošová, rodina Vincenta Cíferského, rodina Ladislava Svrčka, rodina Milana Krajčoviča, rodina Hološkova, rodina Jána Minárika, Stanislav a Anna Schwarzovci, Alojz Zajíček, Jozefína a Michal Fandlovci, Magdaléna a Eugen Kurillovci, Cech roduverných Dubovaniek.

ĎAKUJEME!

50. výročie sobáša

Dňa 19.11.2007 oslavujú dvaja výnimoční ľudia, Helena Glozneková r. Šumská a Valent Gloznek, 50 rokov prežitých vedno.

V dnešnej uponáhľanej dobe je Božím požehnaním ak sa dvaja ľudia ľúbia 50 dlhých rokov a čo je ešte krajšie, že dokážu lásku rozdávať medzi svoje deti, vnúčatá a všetkých svojich blízkych.

Pri tejto príležitosti sa Vám chceme poďakovať za všetko čo ste pre nás urobili a ešte stále robíte. Obohacujete nás svojimi životnými múdrosťami, ktoré nám do života dávajú viac než si môžete myslieť.

Cestu na Kuklu a iné lesné chodníčky máme v malíčku vďaka Tebe, dedko. Základy krajčírskych schopností a lásku k písanému slovu od Teba, babi. Vďaka.

Ste skvelými učiteľmi a iste o tom ani neviete. Sme na Vás hrdí! Hrdí, na Vašu odvahu prechádzať cez všetky zložité životné situácie, hrdí na to, že aj napriek všetkým chorobám, ktoré by iných skolili, ste stále schopní pracovať a pomôcť kde treba.

Pod slnkom niet obetavejších a starostlivejších ľudí ako ste vy a tak Vám chceme povedať jedno veľké Ďakujeme.

Veľa zdravia, šťastia, lásky a Božieho požehnania Vám zo srdca želajú deti Jaroslav, Jozef a Elena so svojimi rodinami.

Družstevníci na výlete (šesťdesiate roky)

Spomienka na bývalé JRD v Dubovej

Rozoraním medzí v roku l957, konkrétne 1. septembra, sa začali písať aj dejiny dubovského družstva. Nebola to cesta ľahká, maloroľník aj v týchto končinách sa ťažko vzdával svojich políčok a kdetam aj svojich kravičiek. V tom roku sa však už kolektivizácia blížila k svojmu záveru a agitačné skupiny už mohli na príkladoch roľníkov z Modry aj niektorých okolitých obcí vysvetľovať prednosti kolektívneho hospodárenia na pôde.

A tak sa začalo spoločne hospodáriť aj v Dubovej. V skromných podmienkach, keď kancelária prvého predsedu JRD p. Valentoviča Štefana sa nachádzala v priestoroch súkromného domu, začali roľníci v Dubovej písať svoju históriu, získavali skúsenosti ako hospodáriť na väčších poliach, ako využívať aj keď skromnú mechanizáciu, ktorá však začala odstráňovať odvekú drinu roľníka.

Už prvé výsledky úrod v prvej spoločnej žatve v roku 1958 rozohriali srdce každého družstevníka a potvrdzovali, že rozhodnutie spoločne hospodáriť bolo správne a že záleží na každom členovi, ako bude družstvo rozkvitať. Postupne sa začali aj s podporou štátu budovať prvé objekty pre živočíšnu aj rastlinnú výrobu. Pribúdalo aj nových členov z radov mladých ľudí. Začalo sa rozvíjať aj tradičné pestovania viniča, namiesto starého kolového vedenia sa vysádzali nové vinice „drôtenky“ aj nové odrody hrozna, z ktorého vína svedčili o vedomostiach a schopnostiach dubovských vinárov.

Z polí sa každý rok získavalo čoraz viac obilia, odovzdávalo sa stále viac a viac mäsa, mlieka, čo sa odrazilo aj v neustále sa zlepšujúcej životnej úrovni nielen členov družstva a ich rodín, ale aj ostatných obyvateľov obce.

Družstvo už bolo s obcou spojené akoby pupočnou šnúrou. Pomáhalo obci ako sa dalo, lebo si uvedomovalo, že len vo vzájomnej súčinnosti sa naša obec bude rozvíjať ako celok.

Prišlo však obdobie zlučovania družstiev do ešte väčších celkov, čo neobišlo ani našu obec, a tak 1. januára 1975 sa JRD Dubová zlúčilo s JRD Modra. Do tohto družstva priniešli Dubovania nielen nadobudnutý majetok, ale aj kumšt a umenie hospodáriť hlavne v oblasti vinárstva. Čas sa zastaviť nedá a to pochopili aj bý-valí maloroľníci z Dubovej a ešte vo väčšej miere zúročovali svoje skúsenosti v prospech nového družstva.

Prišlo však obdobie po roku 1989 a družstevníci v Dubovej sa rozhodli opäť hospodáriť samostatne od 1. januára 1991 s názvom Poľnohospodárske družstvo podielnikov. Zase bolo treba všeličo prekonať a pokúsiť sa znovu akoby na vlastnom zúročovať výsledky svojej práce pre blaho všetkých členov. Nové vedenie, veľa staronových i nových pracovníkov nadväzovalo na tradíciu svojich predchodcov s cieľom ďalej zlepšovať svoj život.

Čas a nová doba opäť vykonali svoje a družstvo v roku 2001 zaniklo. Jeho priestory získal nový majiteľ a tak sa začala písať nová história hospodárenia na pôde v dubovskom chotári, ktorú dopíše až ďalší čas a overí, aké to bolo rozhodnutie, pretože čas je ako zrkadlo neúprosný a nastavuje každému svoju tvár.

August, 2007

Mária Moravčíková

Už po piatykrát privítali Cyklistický klub PR šport Bratislava v spolupráci s obcou Dubová 22. júla 2007 cyklistov z celého Slovenska. Nechýbalo ani mnohopočetné publikum pozostávajúce z fanúšikov, rodinných príslušníkov, organizátorov a priaznivcov cyklistického športu.

Cyklomaratón vínnou cestou 2007

13. kolo Slovenského pohára Masters a Hobby cyklistov

Tento „dubovský pretek“ sa teší veľkému ohlasu všetkých zúčastnených. Veľmi dobre vedia, že ich tu čaká nielen skutočný športový zážitok, ale aj viditeľná pohostinnosť Dubovanov a usporiadateľov, bohatý kultúrny program a samozrejme príjemná atmosféra sprevádzaná kultivovaným konferovaním Mariána Kučeru. Tento ročník k nej prispela aj živá hudba, o ktorú sa postarala miestna široko-ďaleko známa kapela ŠMYDLI BOYS. Prestávky vyplnil prázdninujúci detský folklórny súbor Konôpka z Dohňan pri Púchove pod vedením Mareka Firica z Pezinka. Roduverné Dubovanky napiekli vychýrené „scískanice“, CK PR šport uvaril hovädzí guláš a dubovským vínkom „Joslík“ občerstvil Marek Jakubec.

Čerešničkou na torte bol detský cyklistický pretek. Zanietenie a športový zápal malých pretekárov boli odmenené veľkým potleskom publika, medailami a sladkosťami, ktoré na akciu venoval Rudolf Nemček ml.. „Ozajstní cyklisti“ boli odmenení víťaznými pohármi, medailami, diplomami, krásnymi kyticami Moniky Zemancovej a šampanským, ktoré nielen pre pretekárov už tradične daroval Ján Pretzelmayer.

Cyklistickú nedeľu zakončilo zlosovanie vstupeniek. Hodnotné ceny venovali sponzori preteku. Mohli ste sa o nich dočítať na reklamných paneloch tribúny a v malej brožúrke vydanej pri príležitosti spomínaného preteku.

Organizátori touto cestou veľmi pekne ďakujú všetkým už spomínaným, spoluorganizátorom, poriadkovej službe, sponzorom a rovnako aj občanom a úplne všetkým, ktorí nemalou mierou prispeli k ďalšiemu vydarenému podujatiu celoslovenského významu a zviditeľneniu obce Dubová.

Tešíme sa na ďalší ročník pretekov a stretnutie s Vami.

E. K.

CYKLOMARATÓN
VÍNNOU CESTOU
UNIQA
1
2
3

CE PE ŠPORT
Bratislava
Peter Rajka
1
2
3

UNIQA
1
2
3

CYKLOMARATÓN
VÍNNOU CESTOU
UNIQA
1
2
3

Víťaz súťaže strelcov - Martin Vika (83 gólov) - preberá cenu od trénera žiakov p. Juraja Schwarza.

Žiaci - skupina C (SZVC)

1.	Dubová	22	18	3	1	128:39	57
2.	Grinava	22	18	0	4	138:30	54
3.	Sl. Grob	22	16	4	2	124:29	52
4.	Vištuk	22	13	1	8	75:57	40
5.	Budmerice	22	12	2	8	92:48	38
6.	B. Pezinok	22	10	3	9	86:53	33
7.	Doľany	22	10	3	9	71:67	33
8.	Jablonec	22	6	3	13	41:77	21
9.	Limbach	22	6	3	13	33:101	21
10.	Viničné	22	3	5	14	49:81	14
11.	Šenkvice	22	3	4	15	55:118	13
12.	Častá	22	0	3	19	19:211	3

Najlepší strelci - ročník 2006/2007

Žiaci - skupina A1: 32 - Ivan Prokeš (Stupava), **Žiaci - skupina A2:** 28 - Lukáš Hrdina (Gajary), **Žiaci - skupina B:** 59 - Štefan Rímeš (Kaplná), **Žiaci - skupina C:** 83 - Martin Vika (Dubová)

Stolný tenis

Oznamujeme záujemcom o stolný tenis, že v období od 1. októbra 2007 do 31. marca 2008 bude v spoločenskej sále na ihrisku možné hrať stolný tenis v prítomnosti zodpovednej osoby za podmienky, ak sa nebude konať iné spoločenské podujatie a samozrejme za podmienok **chránenia obecného majetku a slušného správania**.

Termíny: **pondelok, streda, piatok a sobota vždy od 18.00 do 21.00 hod.**

Záujemcovia ohlásia svoj záujem ísť si zahrať na tel.: 0903 254 879.

K dispozícii budú tri stolnotenisové stoly. Stolnotenisové rakety a loptičky si záujemcovia musia doniesť vlastné.

starosta obce

... z cyklistických pretekov

Dátum vydania ďalšieho čísla: **1. december 2007** - uzávierka pre textové a obrazové príspevky: **10. november 2007**

Dubovské noviny - **Nezávislé noviny malokarpatskej obce Dubová pri Modre**
Vydavateľ: **Konferencia sv. Jána Krstiteľa v Dubovej**
Šéfredaktor: **Mgr. Ing. František Zajíček**
Redakcia: **Jarmila Fandlová, Mária Hozlárová, Jozefína Hrdlovičová, PhDr. Gertrúda Hutterová, Pavol Lukačovič, Ľudovít Ružička, Monika Valentovičová, Peter Zajíček**
Adresa: **Zámocká ul. 47, 900 90 Dubová** Kontakt: **0903 756 369, 0905 188 352**
Reg. č.: **ORRIOV 13/00239/24-9/2001** Tlač: **Vydavateľstvo Michala Vaška**
E-mail: **dubovskenoviny@dubova.sk** Peňažný ústav: **TATRABANKA** Účet č.: **2626475074 / 1100** Internet: **www.dubova.sk**